

Darrere l'estela de les
totpoderoses EFE i
Europa Press
emergeix la tercera
agència de premsa de
l'estat, Servimedia,
pertanyent a la
Fundación ONCE que,
tot i haver nascut com
a eina de difusió dels
problemes dels
discapacitats, al cap de
divuit anys de la seva
creació s'ha convertit
en un potent
instrument mediàtic
que té com a elements
diferencials les
notícies de caire social
i la presència de
discapacitats entre el
col·lectiu de
treballadors. La nostra
revista ha visitat les
noves instal·lacions de
l'agència al carrer
Almansa de Madrid
per comprovar *in situ*
els valors afegits
d'aquesta empresa.

Servimedia o el valor afegit de les notícies positives

Joan Salicrú
Fotos: David Maroto

Dilluns al matí. La sala central de Servimedia està a ple rendiment. Metafòricament podríem dir que treu fum, però el cert és que l'aspecte ultrafuncional de l'espai fa que s'hi noti un ambient tranquil, assossegat. Res a veure amb les redaccions fosques i caòtiques d'abans: aquí el silenci és quasi absolut i la llum abundant dona una sensació de gran modernitat. No en va, coincidint amb la seva majoria d'edat, Servimedia va inaugurar el passat octubre aquestes instal·lacions al carrer Almansa de la capital espanyola, reunificant les dues seus que tenia fins ara.

Aquí no es du a terme res que no es faci a la redacció d'una agència de notícies convencional, com EFE o Europa Press. Els periodistes es troben a primera hora del matí amb els responsables de l'agència i es dediquen a apuntar i jerarquitzar els temes més importants del dia. I durant la resta de la jornada es dediquen a redactar i donar forma a aquestes informacions. Unes pantalles planes penjades de les columnes emeten en silenci perquè als periodistes no els passi res per alt. I, com en qualsevol redacció, ells estan atents a qualsevol canvi en el panorama internacional per reprogramar la seva agenda i posar-se a investigar allò que faci falta. Res,

doncs, que no passi en qualsevol indret d'aquestes característiques.

Ara bé, Servimedia no és una agència de comunicació convencional com un podria pensar. Primer perquè aquí d'esports no se'n parla –sacrilegi, en el país dels esportius!– però, sobretot, perquè la meitat de la informació que es genera en aquesta redacció és de caràcter social.

Es tracta de notícies eminentment positives, amables, de l'àmbit de la societat per bé que fugint de la morbositat i dels temes escabrosos. “La informació social és una mica la ventafocs de la informació general, és una mena de calaix de sastre de la resta de seccions. I, fent un símil futbolístic, volem que passi d'una tercera divisió a la Champions. El que pretenem és que la política i l'economia tinguin un contingut social”, apunta José Manuel González Huesa, director general de l'agència i que anteriorment havia estat cap de premsa de l'ONCE.

I a què es refereix quan parla de contingut social? “Doncs a temes de dones, immigració, sanitat, educació... del que nosaltres creiem que interessa la gent, que són a totes les converses”, apunta. Però també enfocant notícies com poden ser la mort de Pinochet, per exemple, més amb testimonis dels xilens que viuen a

Un redactor invident treballant a les noves instal·lacions del carrer Almansa de Madrid.

Espanya que no pas amb les valoracions dels polítics estatals.

"No és que tractem només bones notícies, però sí que intentem generar temes propis, històries humanes que arribin a la gent. Això, quan es fa bé, és el que ven de veritat i l'única

parlem de coses que no interessin la gent", assegura aquest periodista.

La feina feta per Servimedia durant aquests divuit anys de feina li ha reportat diversos premis com l'Immerso 2001, la Cruz de Oro de la Orden Civil de la Solidaridad Social

2005, el Premi Lares de Comunicación 2004 per la seva tasca en favor de las

persones grans i la consideració com a empresa que millor informa de temes socials segons el rànquing de la Fundación Empresa y Sociedad els anys 2002, 2003 i 2004.

La gran presència de temes socials és, doncs, una característica de Servimedia, però n'hi ha més: el 38% dels seus

La meitat de la informació que genera aquesta peculiar agència de premsa és de caràcter marcadament social

manera que sobrevisqui la premsa", explica. Aquest experimentat professional de la informació, provinent del periodisme combatiu i imaginatiu de *Cambio 16* i *Diario 16*, és un ferm partidari de canviar l'agenda temàtica dels mitjans: "Hem de fer autocrítica, estem rovellats. Els mitjans

A Terrassa, també

Seguint l'exemple de Servimedia, Canal Terrassa TV ha apostat per contractar discapacitats per tasques tant de periodistes com de tècnics. Des del passat mes d'octubre aquesta televisió del Vallès ha vist els fruits d'un conveni que han signat l'Ajuntament d'aquesta localitat amb Discat-Afems, un centre especial de treball sense ànim de lucre. D'aquesta manera la televisió municipal ha vist incrementar la producció audiovisual gràcies al fet d'haver contractat sis persones amb una discapacitat mínima del 33%. Els resultats són positius i hi esperen noves incorporacions.

A la redacció conviuen els discapacitats amb els que no ho són (superior). Jesús Caldera durant una entrevista a la redacció (inferior).

treballadors són discapacitats, en diferents vessants. Treballen, però, com a periodistes normals i corrents, sense immutar-se. "Això no és una ONG, és una empresa. Els discapacitats que treballen aquí són com els altres periodistes. I cal dir que tenen una capacitat de treball impressionant. N'estic molt orgullós", apunta González Huesa, que ocupa el càrrec des d'octubre de 2005 i que assegura que l'existència de Servimedia és un experiment únic al món.

Tot, té, però, una explicació. No és que a una empresa amb afany de lucre se li acudís fa divuit anys crear una agència de premsa amb aquesta vocació integradora tan encomiable, sinó que la seva promotora és la poderosa Fundació ONCE, que en el seu moment es va plantejar crear una agència de notícies que prestés una especial atenció als discapacitats i els seus problemes.

La lògica evolució, però, va comportar que l'agenda temàtica de l'agència anés virant cap al conjunt dels temes socials. Avui Servimedia –que forma part de Fundosa, el grup d'empreses d'ONCE– serveix unes dues-centes notícies diàries a un centenar de subscriptors entre els quals es troben els principals mitjans de comunicació –tant audiovisuals com escrits– de tot Espanya.

I, a més de la secció de Societat, n'hi ha d'altres com la d'Economia, Política i Autonomies. És, ni més ni menys, que la tercera agència de premsa del país per facturació i volum de notícies per davant de Colpisa i France Presse, tot i que es troba a força distància dels monstres EFE i Europa Press. Això a banda d'actuar també com a agència de comunicació per a empreses molt importants del país.

Quan va néixer, els objectius de Servimedia no apuntaven tan amunt, reconeixen els seus responsables.

Simplement, com dèiem, es tractava de tenir una agència que abordés les problemàtiques dels discapacitats. La lògica va portar, però, a obrir el ventall dels temes dels quals es feia ressò i apostar per un ventall social. I un cop arribats aquí, els promotors de

El 38% dels seus treballadors són discapacitats. Els invidents mostren un alt grau de memòria i concentració

la idea, van pensar en acabar de donar la volta al mitjà i convertir el que havia nascut com una eina de comunicació del grup en una empresa que s'autofinancés i que servís informació social a la resta de mitjans de comunicació.

La història de la revista *Perfiles* és paral·lela a la de Servimedia. Aquesta publicació, amb 55.000 exemplars, és

Els seus responsables asseguren que aquesta agència –la tercera del país per davant de Colpisa i France Presse– és única al món

la principal capçalera del grup de publicacions de l'agència, que formen més de vint-i-cinc capçaleres. Va néixer com una revista per parlar de les problemàtiques dels discapacitats, igual que l'agència, però de mica en mica es va anar obrint a totes les

Serveixen unes dues-centes notícies diàries a un centenar de subscriptors entre els quals hi ha els principals mitjans

temàtiques socials i ara és una potent revista a tot color que arriba a totes les institucions públiques de l'estat –des de l'administració estatal fins als ajuntaments– amb la voluntat de convertir-se en tot un referent en l'àmbit de les polítiques socials.

Des de Servimedia també es produeix la revista del CERMI –la plataforma dels quatre milions de discapacitats que hi ha a tot Espanya, amb vint mil exemplars– així com dues capçaleres digitals de gran abast, una de les quals –*Crónica Social*, una versió

digital de *Perfiles*– té quaranta mil visites diàries mentre que l'altra, *Solidaridad Digital*, amb cinc anys de feina al darrere, és

l'única del món dedicada específicament a discapacitats. Aquests mitjans, òbviament, que tenen resoltes les qüestions d'accessibilitat, és a dir, que estan adaptats tant per als invidents com per a les persones que tenen problemes de visió i audició. I un filó, l'àmbit digital, en què l'empresa vol invertir fort.

VALORS POSITIVS

Vist des de fora, haver de treballar amb persones que teòricament són discapacitades o amb minusvà-

lues sembla que hauria de ser un handicap, però la realitat demostra que si bé hi ha algunes tasques que no poden realitzar amb normalitat –o es fan però amb moltes dificultats– també és cert que aporten una sèrie de valors importantíssims en una redacció.

El cap d'economia de l'agència, Juan Emilio Mailló, hi destaca, per exemple, l'alt grau de memòria i concentra-

ció que tenen els invidents. Degut al fet que no hi veuen, desenvolupen altres parts del cervell i a ells els és molt més fàcil recordar el dia que va tenir lloc aquella manifestació que tothom recorda, però que ningú sap datar amb exactitud.

José Manuel González Huesa, director general de l'agència i excap de premsa de l'ONCE

Un llibre d'estil peculiar

L'agència s'ha decidit a editar un llibre d'estil, coincidint amb els divuit anys de la fundació de la institució. I és que la singular manera de treballar de Servimedia ha fet que tinguin en compte multitud de criteris. El llibre és una mostra més de la voluntat d'empapar la resta d'agències i mitjans dels principis ètics pels quals es regeix. "Va començar sent un llibre normalitzador dels textos,

perquè hi hagués una certa coherència en com escrivíem. Però com que diem que tenim un compromís social amb la informació l'hem editat per explicar com cal parlar de la immigració, dels discapacitats... el llenguatge és una arma que a vegades s'usa de forma pejorativa", apunta José Manuel González Huesa, recordant que és un treball conjunt de tota la redacció.

Els problemes que es presenten són els derivats de qüestions tècniques, com formats de text no llegibles pels invidents. "Treballar amb ells és un aprenentatge continu", resumeix el cap d'economia.

Per la seva part, Leonor Pérez, de 23 anys d'edat i invident, expressa la satisfacció per haver-se pogut incorporar a una empresa com a periodista, la professió per a la qual va estudiar a la Universitat Carlos III de Madrid. "Aquesta és l'oportunitat que esperava des que vaig acabar la carrera", explica aquesta jove redactora. Respecte a la condició d'invident, explica que en l'àmbit professional són els mateixos cecs els que han de plantejar alternatives i explicar què poden i què no poden fer. "O en tot cas, de quina manera ho podem fer", explica aquesta redactora de la revista del CERMI.

La imatge que projecta el nou espai que acull Servimedia –comprat a la mateixa Fundació ONCE– defineix el bon moment que està vivint l'agència i l'ambició de futur amb què es treballa aquí: ni austeritat ni esperit d'anar fent com es pugui. Pantalles planes penjant de les columnes de colors taronja i vermell –els nous colors corporatius de l'empresa, ben càlids, com la imatge que es pretén donar l'empresa– i una sala central diafana on es barregen tant la redacció com els diferents serveis de maquetació, publicitat, etc.

Així doncs, a la nova redacció del madrileny carrer Almansa vénen ministres (o l'ambaixadora de Finlàndia a Espanya, que surt quan entra l'equip de la nostra revista), es parla de tu a tu amb els grans mitjans de comunicació del país i l'eficàcia i l'eficiència són valors tinguts en compte amb l'única diferència que no estan renyits amb el respecte als drets de les persones amb minusvàlues. **[A]**